USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. L. N.,** zast. opatrovníkem JUDr. Miroslavem Chupáčem, advokátem, se sídlem Plovární 478/1, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2023, č. j. OAM-244/LE-BA07-HA13-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 7. 2023, č. j. 17 Az 9/2023-31,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému opatrovníkovi JUDr. Miroslavu Chupáčovi, advokátovi, se sídlem Plovární 478/1, Plzeň, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši celkem 3.400 Kč. Tato částka bude opatrovníkovi žalobce vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti tamtéž uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Krajskému soudu se nepodařilo žalobci doručit kasační stížností napadený rozsudek (na obálce, v níž byl rozsudek doručován je vyznačeno, že zásilku nebylo možné po uplynutí 10 dnů vložit do schránky adresáta a vrací se soudu, s poznámkou, že žalobce je „odstěhován“). Místo pobytu se krajskému soudu následně nepodařilo zjistit u žalovaného ani cizinecké policie. Krajský soud proto usnesením ze dne 13. 9. 2023, č. j. 17 Az 9/2023-47, ustanovil žalobci opatrovníka advokáta JUDr. Miroslava Chupáče

s odůvodněním, že žalobce nebude nadále schopen sám účinně hájit svá práva a soud nebude mít, jak mu doručovat.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) prostřednictvím opatrovníka kasační stížnost. Namítá nezákonnost rozsudku spočívající v tom, že krajský soud (potažmo ani žalovaný) se dostatečně nevypořádal se stěžovatelem tvrzenými „*důvodnými obavami o své zdraví*“, a stěžovatele pouze označil za „*ekonomického migranta*“. Rozsudek je dále dle stěžovatele nepřezkoumatelným, neboť krajský soud z úřední povinnosti nepřihlédl k vadě rozhodnutí žalovaného (která též zakládá nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí), spočívající v tom, že jeho rozhodnutí není opatřeno podpisem osoby, jejíž jméno je uvedeno pod kulatým razítkem.

[4] Nejvyšší správní soud znovu prověřoval místo aktuálního pobytu stěžovatele. Zjistil, že v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu je jako poslední místo jeho pobytu uvedena adresa Pobytové středisko B. – J., J. X, B. p. B. (dále jen „PoS J.)“, s poznámkou svévolný odchod 21. 7. 2023. Ředitelství služby cizinecké policie v přípise ze dne 23. 10. 2023 uvedlo, že dle dostupných evidencí je stěžovatel na území ČR od 8. 3. 2023 veden jako žadatel o udělení mezinárodní ochrany. Poslední nahlášená adresa pobytu od 7. 7. 2023 je adresa PoS J., jež stěžovatel 21. 7. 2023 svévolně opustil. Ministerstvo vnitra v přípise ze dne 7. 11. 2023 uvedlo, že stěžovatel dne 21. 7. 2023 svévolně opustil PoS J. a ministerstvu není známo aktuální místo pobytu stěžovatele. Na dotaz ze dne 12. 10. 2023 nesdělil místo pobytu stěžovatele ani jeho opatrovník.

[5] Nejvyšší správní soud se následně zabýval tím, zda jsou splněny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že tomu tak není.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*.

[7] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany*.

[8] K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Např. podle rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009-91, vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 - 58, č. 707/2005 Sb. NSS, vyslovil, že „[n]*emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu)* [je] *dána jen tam, kde* […] *soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele* […] *a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích* […] *pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý.*“ Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt žadatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení podle výše citovaného ustanovení zákona o azylu zastavit.

[9] Nejvyšší správní soud dne 12. 10. 2023 provedl lustraci pobytu stěžovatele v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu. K pobytu stěžovatele však žádné

nové informace nezjistil. NSS provedl lustraci pobytu stěžovatele opakovaně dne 10. 11. 2023 s totožným výsledkem. Nejvyšší správní soud tedy využil dostupné možnosti, aby bylo zjištěno aktuální místo pobytu stěžovatele. Přesto se současné místo jeho pobytu nepodařilo zjistit.

[10] Jelikož jsou splněny podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[12] Odměna opatrovníkovi stěžovatele JUDr. Miroslavu Chupáčovi, advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven výše uvedeným usnesením krajského soudu, jehož náklady tak nese stát, byla stanovena za jeden úkon právní služby, tj. písemné podání ve věci samé (kasační stížnost), podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“). Za tento úkon náleží opatrovníkovi stěžovatele odměna ve výši 3.100 Kč podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a dále režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, celkem tedy 3.400 Kč. Opatrovník stěžovatele soudu sdělil, že není plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se jeho odměna o částku odpovídající této dani nezvyšuje. Opatrovníkovi stěžovatele tak bude vyplacena částka ve výši 3.400 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[13] V kasační stížnosti opatrovník stěžovatele požadoval přiznat odměnu za dva úkony právní služby ve výši 6.800 Kč (nahlédnutí do spisu dne 21. 9. 2023 a písemné podání ve věci samé, tj. kasační stížnost ze dne 29. 9. 2023). Ze spisu krajského soudu vyplývá, že usnesením krajského soudu ze dne 3. 10. 2023, č. j. 17 Az 9/2023-61, již byla opatrovníkovi přiznána odměna ve výši 6.800 Kč, skládající se z odměny a náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby a to převzetí, příprava zastoupení a prostudování spisu a dva režijní paušály po 300 Kč. Odměna za seznámení se s obsahem spisu dne 21. 9. 2023 tedy byla již opatrovníkovi přiznána uvedeným usnesením krajského soudu ze dne 3. 10. 2023. Nejvyšší správní soud proto opatrovníkovi stěžovatele odměnu za předmětné nahlížení do spisu nepřiznal. V této souvislosti zdejší soud pro úplnost uvádí, že již ve svém rozsudku ze dne 13. 12. 2006, č. j. 1 Azs 47/2006-84, konstatoval, že studium spisu není samostatným úkonem, za nějž náleží odměna, s výjimkou uvedenou v § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu